

PREGUEM AMB EL SALM DEL DIUMENGE

Salm responsorial 50,3-4.12-13.17 i 19

Compadiu-vos de mi, Déu meu,
vós que estimeu tant;
vós que sou tan bo,
esborreu les meves faltes;
renteu-me ben bé de les culpes,
purifiqueu-me dels pecats.

R. Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare he pecat.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur,
feu renéixer en mi un esperit ferm.
No em llenceu de la vostra presència,
ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Obriu-me els llavis, Senyor,
i proclamaré la vostra lloança.
La víctima que ofereixo és un cor penedit;
un esperit que es penedeix,
vós, Déu meu, no el menyspreu. R.

COMENTARI:

Aquest salm —designat tradicionalment amb el nom de Miserere— és la súplica penitencial per excel·lència.

El salmista és conscient de la seva profunda misèria i experimenta la necessitat d'una total transformació interior, per no deixar-se arrossegar per la seva tendència al pecat.

Per això, a més de reconèixer les seves faltes i d'implorar el perdó diví, suplica al Senyor que el renovi íntegrament, "creant" en el seu interior "un cor pur".

El to de la súplica és marcadament personal, i en el contingut del salm es percep la influència dels grans profetes, en especial de Jeremies i Ezequiel.

S'hi troba, a més, el germen de la doctrina paulina sobre "l'home nou" (Col 3,10; Ef 4,24).

La renovació del sagrament de la penitència té a veure també amb el redescobriment de l'alegria del perdó i la celebració festiva de la "misericòrdia" de Déu.

CELEBRACIONS

17 de setembre (dissabte):

8 vespre: CALAF

18 de setembre (diumenge):

10: CONILL
10: AGUILAR
2/4 de 12: CALAF
1: PUJALT
1: SANT MARTÍ

INTENCIONS MISSES

Dijous 15: Dolors Guitart i Lluís Trullàs.

Divendres 16: Teresita Queralt. Anna Abellán.

Dissabte 17: Josep Closa i Maria Calderer.

Família Colell-Solà. Toni Villalba Colom.

Diumenge 18: Josep Raurich Castellà.

Martí Selva Gassó.

Aguilar 18: Josep Soler Galobart.

Pujalt 18: Josep Bru Millàs.

Ramon Cisteró i Família.

DEFUNCIONS - Funerals

Vam pregar per l'etern descans de:

Calaf: - El dia 8 de setembre FLORA MASANA FEIXAS, de 90 anys d'edat.

En pau descansi!

COL·LECTES i DONATIUS

CALAF: Col·lectes 362,61€ / Capelleta 28,89€

CONILL: Full Diocesà 12,30€ / Col·lectes 104,30€

FESTA MAJOR

CONILL. La setmana passada vam descuidar d'anunciar que avui diumenge 11 de setembre també és la Festa Major de Conill. La missa se celebra a les 10 del matí, tal com és costum.

L'ONZE DE SETEMBRE

Com a cristians sovint ens preguntem on es basen les nostres reivindicacions d'independència de Catalunya. Aquestes paraules no són la solució sinó raonament coherent, respectant altres idees i aportacions.

Comencem preguntant-nos, què ens dona la fe? Una llum per saber cap on anem o cap on hauríem d'anar. Però res no ens treu dels nostres errors i les nostres febleses.

Si creiem en el Déu de Jesucrist reconeixem que hem estat estimats. Per Jesús? Sí, però també per molta gent que ens han conduït fins on hem arribat i han fet que siguem el que som.

No creiem en "valors" que no són més que idees, però sí necessàries: la pau, l'amor, la consciència universal, la seguretat, la solidaritat... Aquests valors no ens han estimat i poden fomentar uns principis inestables. La fe és personal, és a dir: adonar-nos que hi ha persones que ens han estimat. No podem pas canviar les persones que ens han estimat per unes altres. La fe comporta agraïment per l'amor que rebem.

Aquesta reflexió ens pot ajudar a veure el que cerquem a l'onze de setembre. La independència és només una idea. La independència és una senyora que no ens ha estimat i no sabem quina cara tindrà, perquè no hem estat mai independents del tot. Si la demanem no és pas per ella mateixa, sinó per donar al nostre poble les coses que li han estat arrabassades, per demostrar que estimem la nostra gent.

Que ningú no s'enganyi perquè, si s'assoleix la independència, sorgiran tot seguit nous partits que, com els actuals, voldran limitar les nostres seguretats, tindran afany de poder i de diner i fomentaran el "xovinisme" que és l'amor exagerat a la nostra terra com a única.

És molt important tornar al nostre poble aquelles coses que li han estat arrabassades i estimar la gent, sobre tot els que han quedat desposseïts de quasi tot. Això últim no va inclòs amb el "pac" de la independència i li hem d'afegir nosaltres amb la nostra lucidesa (amb la nostra fe).

Els que creiem en el Déu de Jesucrist agraïm tot el que anem rebent (Mt 11,25) i veiem el rostre dels necessitats com el del mateix Crist, *tot allò que feu a un d'aquests petits a mi m'ho feu* (Mt 25,40) (inspirat amb Josep E.)

